

2010. január 21.

A hat alap: a sátán által a Korán és a Szunna elhagyására ébresztett kétségek cáfolata

A dicsőség Allahot illeti, és áldás és békesség azzal a Prófétával – Allah dicsérje és üdvöztse –, aki után nem jön másik.

A legfontosabb, amit egy muszlimnak meg kell ismernie az a hat alapelv, amit Allah a magasztos a Koránban és a Szunnában részletesen elmagyarázott. Ebből ötről már beszéltünk. Most pedig jön a hatodik és egyben utolsó, ami pedig azon kétség megcáfolása, amit a sátán ébresztett az emberekben azért, hogy a Koránt és a Szunnát elhagyják. Ezzel egyidőben pedig a vélemények és kények követése felé forduljanak. Ez pedig nem más, mint hogy a Koránt és a Szunnát csakis vallástudós ismeri, aki meghatározott tulajdonságokkal rendelkezik, amivel valószínűleg még Abu Bakar és Omar – Allah elégedettsége velük – sem rendelkezett. És ha az ember nem felel meg e tulajdonságnak, akkor kötelező jelleggel el kell fordulnia attól. Aki pedig közülük a tudást keresi az vagy eretnek, vagy pedig bolond, amiért nehezen érti meg, hogy nem lehet. Magasztaltasson Allah és dicsőség néki! Allah rengeteg módon cáfolta ezt az átkozott állítást, ám az emberek zöme nem fogja fel.

Allah a magasztos kinyilatkozta a Koránt világos arab nyelven: **(ez bizony a Világok Urának kinyilatkozása,* amit a megbízható lélek hozott le,* a szívedbe, hogy az óva intők közé tartozz,* és világos arab nyelven.)**

Korán, 26: 192-195. Allah a Koránt a megengedett és a tilos dolgok, az üdvözülők és elkárhozók, az igazság és a hamisság közötti különbségtevőjévé tette. Azért nyilatkozta ki, hogy az embereket a sötétségből a fényre vezesse, a tudatlanság és bálványimádás sötétségéből a tudás és az egyistenhit fényére. Azt mondta a magasztos Allah:

(Alif-lám-ra. Írás, amelyet kinyilatkoztunk neked, hogy kividd az embereket a többszörös sötétségből a fényre az Uruk segédelmével a Felülmúlhatatlan és Dicső útjára.)

Korán, 14: 1. Irgalmából kifolyólag általános útmutatássá tette azt az emberek számára, és sajátossá az istenfélők számára. Gyógyírnak küldte le arra, ami betegség az emberek keblében lakozik, mint a kények és kétségek.

(Ó emberek! Óva intés érkezett hozzátok az Uratoktól és gyógyír arra, ami a kebleket megrontja, és útmutatás és irgalom a hívők számára.)

Korán, 10: 57. Azt is mondta:

(...Mondd: Ez azoknak, akik hisznek útmutatás és gyógyír...)

Korán, 41: 44.. Nos tehát a Korán az egyenes útra vezérel, és olyan dolgokat tanít nekik, amik

A hat alap: a sátán által a Korán és a Szunna elhagyására ébresztett kétségek cáfolata

Written by admin

Friday, 21 January 2011 15:03 - Last Updated Tuesday, 01 February 2011 07:12

---

vezérlik őket. Míg egyúttal gyógyír is a testi és lelki bajokra. Ezt követően a sátán gyenge, de mégis félrevezető kétségeket ébreszt az emberek szívében, hogy elhagyják a Koránt és a Szunnát. Azt súgja nekik, hogy a Koránt és a Szunnát nem ismeri más, csakis vallástudós, akinek meghatározott és komoly tulajdonságokkal rendelkezik, amellyel még maga Abu Bakar és Omar – Allah elégedettsége velük – sem rendelkezett. Ám ha nincsenek meg benned a meghatározott tulajdonságok, akkor fordulj el tőlük, és kétséged sem legyen, hogy jól teszed-e. Így aztán elhagyják a vallási törvényhozás két alapját, a Koránt és a Szunnát, és a kények és vélemények felé fordulnak. Mily távol is állnak ők a Küldött – Allah dicsérje és üdvöztse – szavától: „Két olyan dolgot hagytam köztetek, amibe ha kapaszkodtok, nem fogtok soha eltévelyedni: Allah Írása és Prófétájának Szunnája”. És attól a szavától, amellyel a kortársait és őtánuk minket is óva int: „Aki életben marad közületek a halálom után, az sok nézeteltérést fog tapasztalni. De ti ragaszkodjatok csak a Szunnámhoz és a jó úton járó vezérelt kalifák szunnájához. Kapaszkodjatok beléjük és harapjatok rá. Kerüljétek az újításokat, mert minden újítás kitaláció, és minden kitaláció tévút”. Mindezek után hogyan tud bárki is elfordulni ettől a becses Könyvtől, amely útmutatás és vezérlés, menekülés és hit, győzelem és üdvözülés az evilágon és a túlvilágon egyaránt? És hogyan fordulhatnak el tiszta Szunnától, amelyhez ha az ember ragaszkodik, megmenekül, ha attól elfordul, elsüllyed. Ami nagyon furcsa, hogy sok ember ragaszkodik egy imám, sejk vagy tudós véleményéhez, még akkor is, ha kiderül, hogy a Prófétával – Allah dicsérje és üdvöztse – ellentétesen cselekszik. Azt mondják az emberek: én hanafita vagyok, én sáfiita vagyok, én málikita vagyok én pedig hanbalita vagyok. Majd ennek megfelelni akarásból elhagyja az igazságot, amelyet a Korán és a Szunna bizonyít, csak azért, mert a vezetőjét követi. Érve pedig az, hogy a vezető, vagyis az imám nem téved, és jobban tudja, mit miért mondott.

A szunnita tudósok, köztük e négy tudós is egyöntetűen azt állították: bármit is mondok, vagy írok, ha az ellentmond annak, amit Allah Küldöttje – Allah dicsérje és üdvöztse – hozott, akkor vessétek el, ne foglalkozzatok vele, és a Koránt és a Szunnát kövessétek.

Abu Hanifa – Allah részesítse irgalomban – mondta: „Annak, aki nem ismeri a bizonyítékomat tilos az én véleményem alapján állást foglalnia”.

Málik – Allah részesítse irgalomban – azt mondta: „A Próféta – Allah dicsérje és üdvöztse – után minden ember szava elfogadott vagy visszautasított, kivéve Őt – Allah dicsérje és üdvöztse –”.

Sáfií – Allah dicsérje és üdvöztse – mondta: „Ha a könyvemben Allah Küldöttjének – Allah dicsérje és üdvöztse – a szunnájával ellentétes dolgot találtok, akkor Allah Küldöttjének – Allah dicsérje és üdvöztse – szunnája legyen a ti véleményetek és hagyjátok el, amit írtam. Én

magam pedig visszavonom azt az életem során, vagy a halálom után”.

Ahmed – Allah részesítse irgalomban – mondta: „Aki visszautasítja Allah Küldöttjének – Allah dicsérje és üdvözítse – Szunnáját, az a pusztulás határán áll. Szintén ő mondta: „Ne kövess se engem, se Málíkot, se Sáfíit, se Auzaít, sem pedig Thaurit. És meríts abból, amiből ők is merítettek”.

A sátáni kétségek közé tartozik az is, amit az átlagos muszlimok között elterjesztett, hogy a Koránt és a Szunnát csakis mudzstehid (vallásjogi törekvő) érti meg. Azért, hogy ne hogy beleessünk ebbe, ismerjük meg, mi az idzstihád (vallásjogi törekvés), és ki a mudzstehid. És mi a vallásjogi megítélése a követésnek. Az idzstihád: a vallásjogi szabály megismerése utáni törekvés. Ennek feltételei:

1.

A törekvő ismerje azon vallásjogi bizonyítékokat, mint ájakat és hagyományokat, amikre szüksége van az állásfoglaláshoz.

2.

Ismerje azt, ami a hagyomány hitelesítéséhez vagy hiteltelenítéséhez szükséges, mint a hagyományláncolatot, a hagyományozókat stb..

3.

Ismerje az eltörölt dolgokat és az azokat eltörölőket is, valamint a közmegegyezés területeit, ne hogy az eltörölt dologgal, illetve a közmegegyezésnek eltérően hozzon ítéletet.

4.

Ismerje a bizonyítékok közül azokat, amik egyéniek, vagyis meghatározott személyhez vagy eseményhez kapcsolódóak. Ne hogy rossz ítéletet hozzon.

5.

Ismerje az arab nyelv és a vallási rendszabályok rendelkezéseit, amik a kifejezésekről szólnak, mint az általános és határozott stb., hogy olyan ítéletet hozzon, ami ezeknek megfelel.

6.

Képes legyen a bizonyítékokból szabályokat kiszűrni.

Akiben megvannak ezek a tulajdonságok, majd törekedett egy szabály meghatározására és helyes ítéletet hozott, kétszeres jutalomban részesül, ha tévedett, egyszeresben.

A vak követés (taklíd): más véleményének elfogadása bizonyíték nélkül. A taklídnek két lehetősége van:

1.

Átlagember révén nem képes önmaga a szabály meglelésére. Ez esetben a vak követés kötelezővé válik számára. A magasztos Allah azt mondta: **(Kérdezzétek meg a tudósokat, ha nem tudjátok)** . A taklíd esetében azt kell követni, aki nagyobb tudással rendelkezik és istenfélőbb. Ha egyenlőnek tűnnek számára, akkor válassza az egyiket.

2.

A vallásjogi törekvő (mudzstehid) olyan pillanatnyi helyzetben van, amelyre azonnal kell reagálni és nincs lehetősége azt alaposan megvizsgálni, ez esetben megteheti, hogy vakon követ valakit.

Allah tudja mindezt igazán! Fordító: Ifj. Karasszon Attila